

عنوان	التوقيع الثاني إلى محمد شاه (من سياه دهان)
صاحب اثر	حضرت نقطه اولی
مأخذ	كتاب "حضرت نقطه اولی"، صفحه ۲۲۰ - ۲۲۱
سایر مأخذ	• كتاب "عهد اعلى" صفحه ۲۶۲ • مجموعه خصوصى ۶۰۰۵، صفحه ۲۴۰ • مجموعه خصوصى ۳۰۶۴، صفحه ۲۳۴
محل النزول	قرية سياه دهان، قرب مدينة تبريز، "وقد أمر الباب في الذهاب إلى تبريز تَوًّا وصحبه الحرس أنفسهم تحت امرة محمد بيك إلى إقليم آذربايجان الشمالي الغربي... ولما كانت الأوامر قد أعطيت لمنعه من الدخول إلى البلاد التي يمر بها في طريقه إلى تبريز حضر فوج من أحياء قزوین ممن علموا بقرب مجيء رئيسهم المحبوب عند قرية سياه دهان"، مطالع الأنوار، نبيل زرندي، الفصل ۱۲
سال النزول	سنة ۱۲۶۳هـ / ۱۸۴۷م
مخاطب	محمد شاه القاجاري، ثالث الشاهات القاجارية، حكم إيران (۱۸۰۸-۱۹۴۹م)، توفي بعد إصابته بمرض النقرس.

بسمه تبارک و تعالی

الحمد لله الذي يمنّ على ما يشاء بحكمه سبحانه و تعالی عما يصفون الله يعلم اول خدا شاهد است بر حال من و کفی به شهیداً که ذنبی متحمل نشده ام که باعث چنین حکمی شده باشم اگر چه بر مضمون کلام امیر المؤمنین: **"وَجُودِي ذَنْبٌ لَا يُقَاسُ بِهِ ذَنْبٌ"**^۱ معترفم در هر حال و مجمل آنکه اگر مؤمنم و حال آنکه هستم به شهادت خداوند و اولیاء او که حکم آن به مضمون حدیث شریف: **"مَنْ أَهَانَ لِي وَلِيًّا فَقَدْ بَارَزَنِي بِالْمُحَارَبَةِ"**^۲ این نوع سلوک جائز نیست و اگر کافرم و حال آنکه به ذات مقدس خداوند و علو مقام اهل بیت عصمت که نیستم و حال آنکه کافر هم در ظل عنایت شاهنشاهی در هر ارض بسیار است باز این نوع حکم جائز نیست علی ای

^۱ المرجع: [؟]

^۲ "عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَام، عَنْ اللَّهِ تَعَالَى أَنَّهُ قَالَ: مَنْ أَهَانَ لِي وَلِيًّا فَقَدْ بَارَزَنِي بِالْمُحَارَبَةِ، وَإِنِّي لَأَسْرِعُ شَيْءًا إِلَى نُصْرَةِ أَوْلِيَائِي، لِأَنِّي لَأَغْضَبُ لأَوْلِيَائِي كَمَا يَغْضَبُ اللَّيْثُ الْحَرْبَ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدَّدِي فِي قَبْضِ رُوحِ الْمُؤْمِنِ، يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ، وَلَا بُدَّ لَهُ مِنْهُ، وَمَا تَعَبَّدَ لِي عَبْدِي الْمُؤْمِنُ بِمِثْلِ الزُّهْدِ فِي الدُّنْيَا، وَلَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي الْمُؤْمِنُ بِمِثْلِ أَذَاءٍ مَا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَافُلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ لَهُ سَمْعًا، وَبَصَرًا، وَلِسَانًا، وَيَدًا، وَمُؤْيَدًا، إِنْ سَأَلَنِي أَعْطَيْتُهُ، وَإِنْ دَعَانِي اسْتَجَبْتُ لَهُ، وَإِنْ مِنْ عِبَادِي الْمُؤْمِنِينَ لَمَنْ يَسْأَلُنِي الْبَابَ مِنَ الْعِبَادَةِ لَوْ أَعْطَيْتُهُ إِيَّاهُ لَدَخَلَهُ الْمُعْجَبُ فَأَفْسَدَهُ ذَلِكَ، وَإِنْ مِنْ عِبَادِي الْمُؤْمِنِينَ لَمَنْ لَا يُصْلِحُهُ إِلَّا الْغِنَى، وَلَوْ أَفْقَرْتُهُ لَأَفْسَدَهُ ذَلِكَ، وَإِنْ مِنْ عِبَادِي الْمُؤْمِنِينَ مَنْ لَا يُصْلِحُهُ إِلَّا الْفَقْرُ، وَلَوْ أَغْنَيْتُهُ لَأَفْسَدَهُ ذَلِكَ، وَإِنْ مِنْ عِبَادِي الْمُؤْمِنِينَ مَنْ لَا يُصْلِحُهُ إِلَّا السَّقَمُ، وَلَوْ أَصَحَّحْتُهُ لَأَفْسَدَهُ ذَلِكَ، إِنِّي أَدَبُّ عِبَادِي بِعِلْمِي بِقُلُوبِهِمْ، إِنِّي عَلِيمٌ خَيْرٌ"، نوادر الأصول،

الترمذی، المجلد ۲، الصفحة ۲۳۲

حال با یکنفر ذریه رسول این نوع حکم لایق نیست و حال آنکه حکم الله مشهود است ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾^۳ و حکم ﴿مَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾^۴ هم در نظر اقدس ظاهر است و اگر فی الواقع امری بر من مشتبه آنهم فرض است بر شما که سبب هدایت گردید و حال آنکه بفضل الله و منّه بقدر خردلی ذنب از خود گمان ندارم و هرگاه مشاهده آثاری که از سر مشیت الهی ظاهر شده ملاحظه نمایند رافع سوء ظن خواهد شد و هرگاه با وجود این مستحق قتل بذات مقدس الهی که مشتاقم بموت اشد اشتیاق طفل به ثدی أمش بسم الله و بالله منتظر حکم و راضی بقضاء خداوندم و این حکم احلی است در نزد من از غسل ازید غیر این مختصری از حال خودم در مقام فقر و فخر که اظهار نمودم و این مرحله هم امروز ظاهر است که سنگ ریزه های ارض مأمور بها اسم مرا می شناسند اگر چه برسم عارف نباشد لایق بر حضرت نیست ملاحظه قلوب اقربا را هم از رافت و رحمت خود نموده و هرگاه مقصود درب خانه بستن بر خود است مرا بمحل نیکوئی فرموده بحول الله امیدوارم اینکه مفتوح نگردد.

^۳ القرآن الکریم، سورة الشوری (۴۲)، الآية ۲۳

^۴ القرآن الکریم، سورة المائدة (۵)، الآيات ۴۴، ۴۵، ۴۷